

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 32Ek/776/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121283194
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6121283194.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, právne zast.: Remedium Legal, s.r.o., IČO 53 255 739, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti povinnému X/: M. W., nar: XX.XX.XXXX, bytom O. XXX/XX, XXX XX A., právne zast.: JUDr. Lukáš Kišeľak, advokát, so sídlom Jarková 63, 080 01 Prešov, povinnému X/: Q. K., nar. XX.X.XXXX, bytom O. lesíkom XXX/XX, XXX XX Z. M. o vymoženie 4289,93 EUR s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Róbert Rychtarčík, so sídlom exekútorského úradu 1.mája 223/25, 058 01 Poprad, pod sp. zn. 145EX 393/21, o návrhu povinného 1/ na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinného 1/ voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, vydaného vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 32Ek/776/2021 dňa 21.10.2021, takto

rozhodol:

Súd uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 32Ek/776/2021 zo dňa 21.10.2021 z r u š u j e v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 21.10.2021 uznesenie, ktorým návrh povinného 1/ na zastavenie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že ide o opätovný návrh na vykonanie exekúcie, podaný po zastavení starej exekúcie podľa zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoUNEK“), vedenej súdnym exekútorom, Mgr. Róbertom Segľom, pod sp. zn. EX 1169/12. Za použitia ustanovení § 45 ods. 1, § 46 ods. 1 písm. a/, § 61k ods. 1, ods. 2, ods. 5, § 61l ods. 3 a 4, § 199d ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), vyhodnotil vyšší súdny úradník návrh povinného 1/ ako nedôvodný. Uviedol, že povinný 1/ nedoložil žiadne vecné dôkazy, ktoré by popierali existenciu jeho záväzku voči oprávnenému. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemá odpovedať na každú námietku alebo argument uvedený v návrhu na zastavenie exekúcie, a preto sa nezaoberal všetkými tvrdeniami povinného, nakoľko súd tieto nepovažoval za rozhodné pre posudzovanie jeho návrhu na zastavenie exekúcie. Predmetné exekučné konanie je vedené na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu (exekučného titulu). Povinným uvádzané skutočnosti sa týkajú pôvodného konania, o ktorom rozhodoval Okresný súd Prešov a uvedená argumentácia mala byť uplatnená v rámci opravného prostriedku. O možnosti podať odpor proti platobnému rozkazu bol povinný riadne poučený a bolo v jeho plnej kompetencii zvážiť, či svoje právo na podanie opravného prostriedku využije alebo nie. Zároveň neobstojí tvrdenie povinného, že ku dňu podania návrhu došlo k zániku vymáhanej pohľadávky. Vyšší súdny úradník mal za preukázané, že v starej exekúcii uhradil povinný 7 950,97 eur. Táto skutočnosť vyplýva aj z Upovedomenia o zastavení starej exekúcie sp. zn. EX 1169/12 zo dňa 27.05.2020 vydaného súdnym exekútorom, Mgr. Róbertom Segľom. Po odpočítaní odmeny súdneho exekútora vo výške 1 590,10 eur a k tomu prislúchajúcej DPH vo výške 318,02 eur, predstavovala výška vymoženej pohľadávky oprávneného sumu 6 042,85 eur. Túto vymoženú časť pohľadávky oprávnený zohľadnil pri podávaní opätovného návrhu na vykonanie exekúcie. Exekúcia, ktorú vedie súdny exekútor, JUDr. Róbert Rychtarčík, pod sp. zn. 145EX 393/21, je vykonávaná na zostávajúcu neuhradenú časť pohľadávky priznanej exekučným titulom. Exekučný súd

nemožno za žiadnych okolností považovať za odvolací súd alebo dovolací súd, teda súd, ktorý bude preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia v pôvodnom konaní. Exekučný súd je v systéme súdnej moci zaradený v jej poslednej fáze, ktorá zabezpečuje vymožitelnosť práva. V exekučnom konaní sa právo nenachádza, iba sa vykonáva. Návrh na zastavenie exekúcie nemá slúžiť ako opravný prostriedok proti rozhodnutiu, ktoré je v predmetnej exekúcii exekučným titulom. Exekučný súd je právoplatným a vykonateľným rozhodnutím súdu viazaný a nie je v jeho kompetencii rozhodnutie všeobecného súdu vecne posudzovať. Pre exekučné konanie vedené na Okresnom súde Banská Bystrica bola v čase rozhodovania o návrhu na vykonanie exekúcie podstatná skutočnosť, že boli splnené všetky náležitosti stanovené Exekučným poriadkom a ZoUNEK, a tým aj podmienka vymáhateľnosti exekučného titulu, nakoľko sa jednalo, a aj naďalej jedná o vykonateľné rozhodnutie súdu, a to po materiálnej aj formálnej stránke. Týmto bola splnená jedna zo základných podmienok na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Záonné predpoklady na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie zostali nezmenené. Povinný 1/ si povinnosť uloženú exekučným titulom nesplnil v celosti, z čoho vyplýva, že exekúcia a aj exekučné konanie sa teda začali dôvodne. Nakoľko povinný 1/ vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, vyšší súdny úradník návrh povinného na zastavenie exekúcie ako nedôvodný podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

2/ Proti rozhodnutiu podal povinný 1/ sťažnosť, v ktorej uviedol, že napadnuté rozhodnutie považuje za nezákonné, nesprávne a predčasne vydané. Za nesprávnu považoval argumentáciu súdu, že exekučný súd právo nenachádza a preto nie je ani oprávnený na prieskum exekučného titulu po vecnej stránke. Z tohto zovšeobecnenia však podľa povinného existujú výnimky, a to v prípade exekučného konania vedenému voči povinnému ako spotrebiteľovi. Vylúčenie tohto generálneho pravidla je o to viac žiadúce, ak je podkladom na vedenie exekúcie platobný rozkaz, hoc vydaný všeobecným súdom. Totiž tento postup nie je postupom, ktorý by poskytoval mieru ochrany povinnému, ktorým je spotrebiteľ na takej úrovni ako to vyžaduje únieové právo od jeho členských štátov. Pri formovaní tohto záveru povinný 1/ poukázal aj na s týmto súladnú a súvisiacu judikatúru, ktorú i rozsiahlo citoval (uznesenie Krajského súdu v Prešove 15 CoCsp/18/2020-116, rozhodnutia Súdneho dvora EÚ C-448/17 z 20.09.2020 - Danko, Danková, EOS KSI Slovensko, C 49/14 z 18.02.2016 - Finanmadrid EFC, C 618/10 z 14.06.2012 - Banco Espanol de Crédito). V uvedenej veci bol exekučný titul - platobný rozkaz vydaný v skrátrenom súdnom konaní vyšším súdnym úradníkom, a nie sudcom, čím boli naplnené negatívne podmienky vyjadrené vo vyššie citovaných súdnych rozhodnutiach. V nich bolo opakovane judikované, že „smernica 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ako je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá, napriek tomu, že v štádiu vydania platobného rozkazu proti spotrebiteľovi stanovuje preskúmanie nekalej povahy podmienok uvedených v zmluve uzatvorenej medzi podnikateľom a spotrebiteľom, na jednej strane priznáva právomoc vydať tento platobný rozkaz súdnemu úradníkovi, ktorý nemá postavenie sudcu, a na druhej strane stanovuje pätnásťdňovú lehotu na podanie odporu a vyžaduje, aby bol tento odpor vecne odôvodnený, za predpokladu, že takéto ex offo preskúmanie nie je stanovené v štádiu výkonu uvedeného platobného rozkazu, čo musí preveriť vnútroštátny súd.“ Teda právna úprava, podľa ktorej bol vydaný platobný rozkaz, od ktorého si žalovaný uplatnil v exekučnom konaní svoju pohľadávku je v rozpore s právom EÚ. Platobný rozkaz, ktorý bol vydaný na základe kolíznych ustanovení Občianskeho zákonníka nemôže tak predstavovať vec právoplatne rozhodnutú. V exekučnom konaní vydal poverenie na vykonanie exekúcie taktiež vyšší súdny úradník a nie sudca, teda aj v tomto prípade došlo k naplneniu vyššie uvedenej negatívnej podmienky, a teda k vylúčeniu ex offo prieskumu zmluvy a s touto súvisiacich listín sudcom, čo už samo o sebe zakladá dôvod pre zastavenie exekúcie podľa § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku. Zmluva o fungovaní EÚ (v texte ďalej aj ako „ZFEU“) je medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej Republiky a má prednosť pred zákonmi vrátane Zákona o HH. Prednosť práva Európskej Únie pred zákonmi vrátane Zákona o HH stanovuje aj judikatúra Súdneho dvora. Ten vo veci Costa / ENEL (C-6/64) vyhlásil, že právo Európskej Únie (Spoločenstva) má prednosť pred právnymi predpismi členských štátov (vnútroštátnymi právnymi predpismi). Uvedené potvrdzuje rozhodnutie vo veci Simmenthal (C-106/77). „vnútroštátny súd, ktorý v rámci svojej právomoci aplikuje ustanovenia práva Spoločenstva, je povinný zabezpečiť plný účinok týchto noriem a z vlastnej úradnej moci neuplatní každé vnútroštátne ustanovenie, hoci by išlo o neskoršie ustanovenie, ktoré je v rozpore s právom Spoločenstva, bez toho, aby musel najprv žiadať alebo čakať na jeho zrušenie legislatívnou cestou alebo iným ústavným postupom“. Následne tak vnútroštátny súd členského štátu musí uplatňovať ustanovenia práva Európskej únie, aj keď je to zjavne v rozpore s právom členského štátu. V takom prípade má súd členského štátu z vlastnej úradnej

moci neaplikovať vnútroštátne ustanovenia nezlučiteľné s právom Európskej únie. Vo vzťahu k aplikácii smernice č. 93/13 povinný 1/ uvádza, že Súdny dvor EÚ vo svojich rozhodnutiach opakovane zdôraznil, že nepripúšťa horizontálny priamy účinok smerníc, to znamená, že jednotlivci nemajú právo dovolávať sa priameho účinku nesprávne implementovanej smernice voči iným fyzickým alebo právnickým osobám. Judikatúra Súdneho dvora EÚ ďalej ustálila, voči ktorým inštitúciám je možné uplatniť priamy účinok smerníc, resp. ktoré orgány sú povinné automaticky priamy účinok smerníc rešpektovať. Súdny dvor EÚ rozšíril pojem štát a uviedol, že znením smerníc nie sú zviazané len vnútroštátne súdy, ale aj ostatné orgány verejnej moci, ako aj iné verejné orgány. Cieľ smerníc je záväzný pre všetky orgány, ktoré sú na základe rozhodnutia štátu zodpovedné za poskytovanie verejných služieb a ktoré majú na tento účel určité osobitné právomoci, ktoré sú nad rámec pravidiel medzi jednotlivcami. Dôvodnosti o tom, že exekučný súd nepostupoval správne a zákonne, ak návrhu na zastavenie exekúcie nevyhoviel ani sčasti, pričom sa navyše vôbec nezaoberal otázkou prípustnosti vedenia exekúcie samej vo svetle vyššie uvedených judikovaných záverov Súdneho dvora EÚ nasvedčuje aj tomu, že tento sa tak neriadil všeobecnou zásadou ochrany slabšej strany v každom štádiu konania a to bez ohľadu na jeho formu, tak ako to vyplýva aj z ďalej povinným 1/ citovanej judikatúry (uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6 CoE/69/2011 zo dňa 31.05.2011, rozhodnutia IV. ÚS 425/2011 zo dňa 29.09.2011, rozhodnutie NS SR sp. zn. 3 Cdo/164/1996 zo dňa 27.01.1997, rozhodnutie I. ÚS 456/2011 zo dňa 23.11.2011). Podľa ďalších súdnych rozhodnutí, prezentovaných povinným 1/ (uznesenie NS SR, sp. zn. 6MCdo 9/2012 z 16.01.2013, uznesenie Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 10CoE/313/2010 z 09.08.2011), exekučné súdy preskúmajú exekučný titul aj po stránke vecnej a aj mimo výnimiek uvedených v § 53 ods. 3 súčasného Exekučného poriadku a v prípade, ak súdy v tzv. riadnom konaní rezignovali na poskytnutie zvýšenej miery ochrany spotrebiteľa najmä tak, že exekučný titul bol vydaný vyšším súdnym úradníkom a to v konaní, ktoré znemožňovalo prieskum zákonnosti spotrebiteľskej zmluvy a v tejto obsiahnutých neprijateľných zmluvných podmienok, tak exekučné súdy tento nedostatok odstraňujú, čím tak dopĺňajú zákonnú zvýšenú ochranu spotrebiteľa, keďže ide o poslednú inštanciu v rámci systému súdnej hierarchie, v rámci ktorej môžu byť splnené záväzky štátu voči právu EÚ tomuto vyplývajúce z medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná a ktoré majú prednosť pred vnútroštátnym právom, tak ako na tieto poukazujeme vyššie v tejto sťažnosti povinného 1/. Ako vyplýva z vyššie citovaných súdnych rozhodnutí, tak súdy aj v exekučných konaniach preskúмали po stránke vecnej exekučný titul a ak zistili, že tieto boli vydané tak, že ex offo neposkytli zvýšenú mieru ochrany spotrebiteľovi súladne s povinnosťou týmto vyplývajúcou z práva EÚ voči jeho členským štátom a teda, že nepredstavujú správny, spravodlivý a zákonný záver o tom, že nimi judikované povinnosti sú povinnosťami judikovanými podľa platného hmotného práva, tak túto vadu odstránili tak, že neposkytli možnosť vedenia exekúcie subjektu oprávnenému, čo bolo vyvodenie zákonného predpokladu, ktorý mohol a oprávnený aj mal očakávať, keďže sa domáhal vedenia exekúcie na plnenie, ktoré je v rozpore s hmotným právom a teda súčasne aj v rozpore s dobrými mravmi. Vzhľadom vyššie uvedené povinný 1/ navrhol uznesenie zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie, alternatívne zmeniť ho tak, že súd exekúcie v celom rozsahu zastaví a prizná povinnému 1/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

3/ Oprávnený sa plne stotožnil s uznesením Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 32Ek/776/2021 z 21.10.2021 a navrhol ho potvrdiť.

4/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

5/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

6/ Podľa § 250 ods. 2 CSP ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

7/ Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a/ po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b/ exekučný titul bol zrušený, c/ je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d/ sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

8/ Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

9/ Po preskúmaní napadnutého uznesenia vyššieho súdneho úradníka sudca vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 249 CSP a dospel k záveru, že sťažnosť bola podaná včas a je dôvodná.

10/ Povinný 1/ exekučnému súdu v sťažnosti vytýkal, že v súlade s judikatúrou Súdneho dvora EÚ, ale i súdov SR nevykonal hmotnoprávny prieskum neprijateľných zmluvných podmienok, keďže taký prieskum nebol vykonaný v základnom konaní. V prejednávanej veci je exekučným titulom platobný rozkaz vydaný Okresným súdom Prešov, sp. zn. 9Ro/227/2011 zo dňa 28.10.2011. Platobný rozkaz vydal vyšší súdny úradník. Voči platobnému rozkazu sa povinný mohol brániť podaním odporu, tak ako bolo uvedené v poučení platobného rozkazu. Nakoľko ho povinný nepodal včas, súd odpor ako oneskorene podaný odmietol uznesením Okresného súdu Prešov, č.k. 16C/276/2011-24 zo dňa 22.12.2011. Práve skutočnosť, že platobný rozkaz vydal vyšší súdny úradník, mala podľa povinného 1/ za následok vylúčenie ex offo prieskumu zmluvy a s touto súvisiacich listín sudcom.

11/ V exekučnom konaní všeobecne platí, že povinný nemôže namietat' v exekučnom konaní skutočnosti, ktoré nastali pred vydaním exekučného titulu. Platná právna úprava Exekučného poriadku však umožňuje hmotnoprávny prieskum aj takých rozhodnutí, ktoré boli vydané v konaní, v ktorom nebolo možné namietat' alebo preskúmať neprijateľné zmluvné podmienky a existencia neprijateľnej podmienky má vplyv na vymáhaný nárok, ktorý vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou (§ 53 ods. 3 písm. e/ Exekučného poriadku). Povinnosť exekučného súdu ex offo prieskumu zákonnosti exekučného titulu vydanom v konaní voči spotrebiteľovi, vyplýva i z uznesenia pléna Ústavného súdu Slovenskej republiky PLz. ÚS 1/2022-9 zo dňa 15. júna 2022 o zjednotení právneho názoru. V ňom ústavný súd vyslovil, že ak právna úprava umožňuje spotrebiteľovi podať proti platobnému rozkazu vydanému vyšším súdnym úradníkom odpor v lehote 15 dní od jeho doručenia, pričom odpor musí byť vecne odôvodnený, potom výklad a uplatnenie § 53 ods. 3 písm. e/ Exekučného poriadku nie je v súlade so základným právom spotrebiteľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ak súd v exekučnom konaní odmietne preskúmať existenciu neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré mali vplyv na vymáhaný nárok vzniknutý v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, z dôvodu, že spotrebiteľ proti platobnému rozkazu odpor nepodal. Ak teda aj povinný podal voči platobnému rozkazu odpor, ale ten bol súdom ako oneskorene podaný odmietnutý, v zmysle uvedeného rozhodnutia ústavného súdu nebola zabezpečená možnosť skúmania neprijateľných zmluvných podmienok sudcom. Preto priestor na ex offo kontrolu existencie neprijateľných zmluvných podmienok je daný v štádiu vykonávacieho konania.

12/ Z elektronického exekučného spisu súd zistil, že oprávnený podal dňa 23.03.2021 návrh na vykonanie exekúcie, ktorý bol opätovným návrhom na vykonanie exekúcie v zmysle § 9 ZoUNEK. V samotnom návrhu oprávnený označil, že sa návrhom uplatňuje nárok zo spotrebiteľskej zmluvy. K návrhu ako prílohy priložil platobný rozkaz, uznesenie Okresného súdu Prešov č.k. 16C/276/ 2011-24 z 22.12.2011 o odmietnutí odporu, oznámenie o ukončení exekúcie, upovedomenie o zastavení starej exekúcie, zmluvu o postúpení pohľadávky a plnú moc. Podľa § 48 ods. 4 písm. d/ pred bodkočiarkou Exekučného poriadku sa k návrhu na vykonanie exekúcie musí pripojiť spotrebiteľská zmluva a všetky ďalšie zmluvné dokumenty súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou vrátane dokumentov, na ktoré spotrebiteľská zmluva odkazuje, ak ide o exekúciu na podklade exekučného titulu priznávajúceho nárok zo spotrebiteľskej zmluvy. Sudca však z predloženého spisu nemal za preukázané, že by vyšší súdny úradník mal dispozíciou zmluvu, ktorá bola podkladom pre vydanie exekučného titulu, uzavretú medzi oprávneným (resp. jeho právnym predchodcom) a povinným a s ňou súvisiace všetky zmluvné dokumenty, a mohol tak preskúmať ich obsah za účelom zistenia, či sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu a v prípade, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, či obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré by mali vplyv na vymáhaný nárok. Keďže tieto listiny neboli súdu predložené, v dôsledku čoho súd nemohol preskúmať ich obsah, bolo rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka vydané predčasne, a preto ho sudca postupom podľa § 250 ods. 2 CSP zrušil.

13/ Až po doplnení skutkového stavu o spotrebiteľskú zmluvu a s ňou súvisiace dokumenty, ktoré právny predchodca oprávneného (Prvá stavebná sporiteľňa, a.s.) s povinným uzavrel, a na podklade ktorých bol vydaný exekučný titul, bude vyšší súdny úradník opätovne rozhodovať o návrhu povinného 1/ na zastavenie exekúcie, pričom za účelom skúmania, či ide o exekučný titul vydaný v konaní, v ktorom nebolo možné namietať alebo preskúmať neprijateľné zmluvné podmienky a existencia neprijateľnej podmienky má vplyv na vymáhaný nárok, ktorý vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, si zaobstará aj návrh na vydanie platobného rozkazu, prípadne spis Okresného súdu Prešov, sp. zn. 9Ro/227/2011 v spojení s 16C/276/2011. V novom rozhodnutí zároveň rozhodne o trovách sťažnostného konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (§